

Eläkeliiton Puolangan Yhdistys ry.

Toimintakertomus vuodelta 2022

EL Puolangan Yhdistys täytti 52 vuotta 19.11.2022

EL-PUOLANGAN YHDISTYS RY
heikkiväyrynen@gmail.com
Ly-tunnus 0189070
heikki.vaisanen@pp5.inet.fi
RNro 105.850

Pj. Heikki Väyrynen Puh. 050 359 7847

s-posti:

Siht. Heikki Väisänen Puh. 040 573 9029

s-posti:

Os.: Hillatie 14, 89200 PUOLANKA

TOIMINTAVUOSI 2022

Elämää sodan varjossa

Kulunut vuosi on ollut elämää sodan varjossa, kun lähin naapurimme käy hyökkäysotaa Ukrainassa. Ulkoapäin katsottuna Venäjä on aloittanut aivan perusteettoman hyökkäyssodan Ukrainaa vastaan. Suomessakin tämä on herättänyt aivan uskomattoman halun liittyä puolustusliitto Naton jäseneksi. Jäsenyyden esteenä tuntuu olevan vain parin jäsenvaltion viivytely ratifioida meidän – Suomen ja Ruotsin – jäsenhakemus.

YHDISTYKSEN TOIMINTA VUONNA 2022

Sääntömääräiset kokoukset

Vuosikokous perjantai 8.4.2022 Kesärannan kerhotilassa

Kokouksen puheenjohtajana toimi Eero Huusko, sihteerinä isännöitsijä Heikki Väisänen.

Kokoukseen osallistui 18 yhdistyksen jäsentä.

Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat, hyväksyttiin mm. edellisen vuoden tilinpäätös ja toimintakertomus.

Syyskokous torstaina 13.10.2022 Kesärannan kerhotilassa

Kokouksen puheenjohtajana toimi Kainuun piirin puheenjohtaja Eira Seppänen ja sihteerinä isännöitsijä Heikki Väisänen. Kokoukseen osallistui 23 yhdistyksen jäsentä + piirin puheenjohtaja.

Kokous käsiteli sääntömääräiset asiat, hyväksyi mm. tulevan vuoden toimintasuunnitelman ja talousarvion.

Kokous valitsi johtokuntaan jäsenet erovuoroisten tilalle, toiminnantarkastajan ja varatoiminnantarkastajan sekä piirikokousedustajat.

Kokous päätti myös jäsenmaksun suuruudesta. Jäsenmaksu oli vuoden 2022 alusta 13 €/jäsen, seuraavan vuoden alusta jäsenmaksu on 14 € / jäsen / vuosi.

Hallitus

Hallitukseen kuuluu puheenjohtaja ja 8 jäsentä, yhteensä 9 jäsentä. Puheenjohtaja valitaan aina vain vuodeksi kerrallaan, jäsenten toiminta-aika on kaksi (2) vuotta, joista puolet on aina erovuorossa.

Hallitus on kokoontunut vuoden aikana yhteensä 7 kertaa.

Vuonna 2022 hallituksessa oli puheenjohtajana Heikki Väyrynen ja jatkaa myös vuoden 2023 loppuun.

Hallituksen 8 jäsentä olivat: Anna-Maria Koskinen, Kaarina Kanninen, Sinikka Moilanen, Tauno Kähkönen, Annikki Keränen, Sanni Heikkinen, Heikki Väisänen ja Yrjö Heikkinen (varapuheenjohtaja). Vuoden 2023 alusta Yrjö Heikkisen tilalle valittiin Kari Tervonen, muut jäsenet jatkavat vuoden 2023 alusta.

Hallituksen sihteerinä, taloudenhoitajana ja Kesärannan kiinteistön isännöitsijänä on toiminut Heikki Väisänen.

Toiminnantarkastus

Yhdistyksen toiminnan ja tilit tarkasti vuodelta 2022 Reijo Moilanen.

Erkki Moilanen oli varalla.

Kesärannan kiinteistöhuolto

Kiinteistön huollosta ja siivouksesta on vastannut Sami Kähkönen alkuvuodesta toukokuun loppuun ja siitä eteenpäin Vilho Kähkönen.

Jätehuollon ja konetyönä tehtävät lumityöt on hoitanut Ylä-Kainuun jätehuolto.

Isännöinnin ja kirjanpidon on hoitanut Heikki Väisänen.

Yhdistyksen talous

Yhdistyksen varainhankinta muodostuu Kesärannan vuokratuloista, muita merkittäviä tulolähteitä ei ole.

Asuntojen vuokrat on pyritty pitämään kohtuullisina, joten asukkaita on aina ollut lähes talo täynnä. Vuokran korotuksia on tehty vain yleisen indeksin mukaan, ja näillä on pystytty hoitamaan lainat ja kiinteistön hoitomenot.

Vuoden 2022 aikana oli muutamia asuntoja tyhjiä eripituisia jaksoja asukkaiden pois muuttojen seurauksena. Poismuuton yhteydessä tyhjiä olleet asunnot on kunnostettu niin, että uusi asukas on päässyt aina täysin kunnossa olevaan asuntoon.

Kiinteistön suurimpia menoja ovat lämmityskulut, sähkömenot, vesimaksut, kiinteistön huolto, jätehuolto ja korjauskulut. Talous on vakaa ja hallinnassa, vaikka jatkossakin talousarvion tarkka seuranta on hallituksen tärkeimpiä tehtäviä.

Jäsenet

Yhdistyksen jäsenistö on parhaimmillaan ollut yli 200 jäsenestä, mutta yhdistyksessä on käynyt jäsenkato niin, kuin kunnan jäsenmäärässäkin. Kuluneen vuoden aikana yhdistykseemme on liittynyt 6 uutta jäsentä. Jäsenistä on poistunut vuoden aikana lähes sama määrä. Jäsenmäärämme oli vuoden 2022 lopussa 151 jäsentä.

Yhdistyksen kerho

Kesärannan kerho kokoontui vuoden aikana joka toinen torstai klo 11.00, yhteensä kerhoon kokoonnuimme 16 kertaa vuoden aikana.

Toteuttamatta jäivät mm. Ylävesien pilkkikilpailu, jonka olimme aikoneet järjestää kehopäivänä Puolankajärven jäällä, mutta jäättilanne oli epävakaa, eli jään päällä oli paikoin vettä niin paljon, ettei sillä liikkuminen ollut turvallista.

Äitienpäiväjuhla to 5.5.2022

Äitejä juhlimme torstain kerhossa.

Seurakunnan tervehdyksen äideille toi diakoni Marja Heikkinen. Hän piti seuraavanlaisen puheen:

Äidin rakkaus

Äidin rakkaudessa lasta kohtaan on jotakin samaa kuin Jumalan rakkaudessa ihmistä kohtaan. Raamatussa on kerrottu monista äideistä, mutta mieleen tulee kolme äiti Raamatusta Eeva, Saara ja Maria. Kaikilla näillä kolmella naisella oli oma tehtävänsä ihmiskunnan historiassa, mutta yhteistä heille oli se, että heistä kaikista tuli äiti.

Eeva on maailman ensimmäinen nainen ja samalla hän on ihmissuvun kantaäiti ns. kaikkien elävien äiti. Saaran tilanne oli erikoinen, kun vanhoilla päivillään hän kuuli vielä synnyttävänsä pojan. Hän ei ottanut Jumalan lupausta vakavasti vaan nauroi lupaukselle. Kuitenkin Jumalan lupaus täyttyi ja 90-vuotiaana Saara synnytti Iisakin. Maria puolestaan on saanut suurimman kunnian Raamatussa, sillä hänen tehtävänsä oli synnyttää Jumalan poika, Jeesus Kristus. Maria on meidän Herramme ja Vapahtajamme äiti.

Maria oli nainen, joka koki kovia, mutta hän oli nöyrä ja kuuliainen tehtävässä, johon Jumala oli hänet asettanut. Maria sanoi Jumalan lähettämälle enkelille: "Minä olen Herran palvelijatar. Tapahtukoon minulle niin kuin sanot." (Luuk. 1:38)

Marian kovin paikka äitinä oli varmaan se hetki, kun hänen poikansa Jeesus oli syyttömänä tuomittu kuolemaan ja naulittu ristille. Tästä hetkestä kerrotaan Raamatussa Joh. 19:25-27:

"Mutta Jeesuksen ristin ääressä seisoivat hänen äitinsä ja hänen äitinsä sisar ja Maria, Kloopaan vaimo, ja Maria Magdaleena. Kun Jeesus näki äitinsä ja sen opetuslapsen, jota hän rakasti, seisovan siinä vieressä, sanoi hän äidillensä: 'Vaimo, katso, poikasi! Sitten hän sanoi opetuslapselle: 'Katso, äitisi!' Ja siitä hetkestä opetuslapsi otti hänet kotiinsa."

Maria on meille kaikille tämän päivän ihmisille esimerkki rakastavasta ja huolehtivasta äidistä, joka viimeiseen asti taisteli oman lapsensa puolesta. Maria ei paennut poikansa rinnalta edes pahimpina ja tuskallisimpina hetkinä. Äidin rakkaus ei loppunut, vaan se kesti kaikki edessä olleet vaikeat koettelemukset. Tänä päivänä huolien ja murheiden lisääntyessä tarvitaan Marian kaltaisia äitejä, jotka seisovat lapsensa rinnalla vaikeimpinakin aikoina. Tarvitaan äitejä jotka eivät hylkää lastaan, vaikka lapsen elämä ei menisikään, niin kuin on toivottu. Tänäpäin tarvitaan äitejä ja isoäitejä, jotka unettomina öinä rukoilevat lastensa ja lasten lastensa puolesta ja sanovat: Herra tapahtukoon sinun tahtosi. Rukoileva äiti on valtava siunaus perheelle.

Jokainen äiti, jolla on samanlainen asenne Jumalaa kohtaan kuin Marialla, on varmasti suureksi siunaukseksi perheellensä. Tänä päivänä jolloin vanhemmuus on hukassa, tällaisen asenteen omaava äiti on suuri aarre, josta on oltava Jumalalle kiitollinen. Äiti, joka on antautunut Jumalalle tällä tavalla, vetää perhettään Jumalan tuntemiseen.

Äidin tehtävässä ja Jumalan tahdossa eläminen vaatii voimia, mutta sitä ei tarvitse tehdä omassa voimassa. Jumala antoi Marialle voiman elää Hänen tahdossaan ja Hän antaa sen tänäänkin,

jokaiselle, joka haluaa ottaa sen vastaan. Saakoon tuo Marian elämän esimerkki vaikuttaa meissäkin turvautumista elävään Jumalaan, sillä Hän yksin voi meitä todella auttaa.

Linja-autoretket

Vuoden aikana teimme aikana kolme linja-autoretkeä:

- Toukosiunaksessa Männikön tilalla, Puokolla kävimme Vapun linja-autolla, jota kuljetti itse Kimmo Valppu. Meitä oli mukana lähes täysi autollinen matkustajia. Toukosiunaus toteutettiin yhdessä Puolangan seurakunnan kanssa.
- Kainuun piirin kesäpäivässä kävimme Mieslahden Opistolla, Paltamossa, Valpun linja-autolla, jota ohjasti Asko Turpeinen. Kesäpäivän toteutti Paltamon yhdistys. Se oli hyvin suunniteltu ja paikalla oli väkeä juuri sopivasti, mitä opiston tiloihin mahtui.
- Kainuun piirin kekrijuhlassa, Kuhmossa vierailimme Matkamoihasen linja-autolla yhdessä Paltamon yhdistyksen jäsenten kanssa. Kekrijuhlan järjestelyistä vastasi Kuhmon yhdistys, ja se toteutettiin Kuhmo-talolla. Se oli suuri menestys, sillä paikalla oli n. 350 henkeä ja ohjelma oli tasokas

Syyskauden kerhotoiminta

Syysyn kerhotoiminnan aloitimme syyskuun 1. päivä. Saimme kokoontua säännöllisesti kahden viikon välein torstaisin klo 11 Kesärannan kerhotilassa. Syyskauden päätimme perinteisesti 15.12. pidettyyn joulujuhlaan. Kerhoissa on laulettu paljon Eero Huuskon johdolla ajankohtaan sopivia lauluja. Muun ohjelman kokoamisesta on vastannut etupäässä Pirkko Heiskanen, joka on etukäteen pyytänyt keholaisilta erilaista esitettävää – runoja, kaskuja, tietokilpailuja, kertomuksia jne. Kukin on tuonut kerhoon oman panoksensa sen mukaan kuin on tuntenut mielihalua.

Isänpäivä Kesärannassa 10.11.2023

Isänpäivää vietimme ennakkoon, torstaina marraskuun 10. päivä, joka oli samalla meidän kerhopäivä. Kerhon toimeliaat naiset olivat kattaneet meille, isille ja iso-isille, näyttävän kahvi pöydän ja he tarjoilivat ne pöytiin. Tilaisuuden aluksi naiset lauloivat isille laulun ja sen jälkeen Pirkko Heiskanen puhui isille kovin myötäkärvaan. Seurakunnan tervehdyksen toi diakoni Marja Heikkinen, joka ”kehui” meitä isiä vertaamalla meitä Raamatun merkittäviin miehiin, jotka olivat myös isiä.

Marjan puhe 10.11.2023:

Suomessa isänpäivää on juhlittu jo lähes 50 vuoden ajan. Kuitenkin vasta vuonna 1987 katsottiin päivän niin vakiintuneeksi, että se hyväksyttiin pysyvästi kalenteriin ja merkittiin myös liputuspäiväksi. Nykyisin isänpäivä on osa suomalaista perhejuhlakulttuuria.

Raamatussa on kerrottu erilaisista isistä ja heidän elämänvaiheistaan. Ensimmäisenä tulee mieleen Aadam. Hän oli ensimmäinen ihminen ja kaikkien ihmisten kantaisä, jonka Jumala loi omaksi kuvakseen maan tomusta. Aadamilla ei siis ollut biologista isää, eikä äitiä. Aadam oli ensimmäinen isä. Aadam sai Eedenistä karkotuksen jälkeen useita poikia ja tyttäriä, joista Raamatussa mainitaan nimeltä kolme, Kain ja Abel sekä Seet. Isänä Aadam joutui kokemaan kovia, kun hänen poikansa Kain surmasi veljensä Aabelin. Tänäkin päivänä joku isä voi joutua kokemaan jotakin samaa, mitä Aadam joutui kokemaan.

Toinen Raamatusta mieleen muistuva isä on Nooa. Hän on Raamatun sukuluettelon mukaan Lemekin poika ja Aadamin jälkeläinen kymmenennessä sukupolvessa. Raamatun mukaan Nooan aikana ihmiskunta oli vajonnut syvälle hengelliseen eksymykseen ja huonoihin tapoihin, ja maailma oli täynnä väkivaltaa. Jumala kertoi Nooalle tuhoavansa maan sen pahuuden tähden ja kehotti Nooa rakentamaan arkin, johon hän perheineen voisi mennä suojaan. Nooa totteli Jumalaa, ja kun vedenpaisumuksen aika tuli, meni Nooa perheineen arkkiin suojaan ja perhe pelastui.

Heprealaiskirjeessä Nooan kerrotaan rakentaneen arkin uskon kautta Jumalan sanaan luottaen. Nooasta minulle tulee mieleen suomalaiset miehet ja isät ja ennen kaikkea oma isä, sillä he ovat vuosisatojen ja kymmenten saatossa rakentaneet taloja ja raivanneet peltoja, jotta heidän perheensä saisi olla turvassa ja perheelle olisi elantoa. Suomalainen mies ja isä on yleensä sellainen, että hän ei puhu, eikä pussaa, mutta hän osoittaa rakkautensa vaimoan ja lapsiaan kohtaan käytännön tekemisen ja huolehtimisen kautta.

Nooa on myös hyvä esimerkki miehestä ja isästä, joka uskoi ja oli kuuliainen Jumalalle, vaikka muut ihmiset pilkkasivat ja nauroivat hänelle. Tuo kuuliaisuus oli siunaukseksi Nooalle ja hänen perheelleen. Hänen koko perheensä pelastui.

Seuraavaksi esimerkiksi otan tuhlaajapojan isän. Tuhlaajapoikavertaus on Jeesuksen vertaus, jonka hän kertoo opetuslapsilleen Luuk. 15. 11 – 32.

Vertaus kertoo isästä ja hänen kahdesta pojastaan. Nuorempi pojista pyysi saada perintöosansa etukäteen. Isä suostui tähän, ja poika lähti maailmalle tuhlaamaan isänsä hänelle antamaa perintöä. Köyhdyttyään poika meni sikopaimeneksi. Sika on juutalaisuudessa saastainen eläin. Pojalla oli nälkä, ja hän olisi halunnut syödä sikojen ruokaa, mutta hänelle ei annettu edes sitä. Lopulta poika palasi isänsä taloon. Palattuaan poika sanoi isälleen: 'Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäni enkä enää ansaitse, että minua sinun pojaksesi kutsutaan'. Hän pyysi isältään päästä tämän palvelijaksi, koska ei mielestään enää ansainnut, että häntä kutsuttaisiin tämän pojaksi.

Mutta isä pyysi riemuiten poikaa tulemaan takaisin omaksi pojakseen ja järjesti juhlan poikansa paluun kunniaksi. Vanhempi poika suuttui tästä. Hän ihmetteli, miksi isä järjesti juhlan hänen vastuutonta elämää eläneelle veljelleen, vaikka ei ollut koskaan järjestänyt juhlaa hänelle. Tähän isä vastasi: 'Poikani, sinä olet aina minun tykönäni, ja kaikki, mikä on minun omaani, on sinun. Mutta pitihän nyt riemuita ja iloita, sillä tämä sinun veljesi oli kuollut ja virkosi eloon, hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt.

Tuhlaajapojan isä oli armahtava ja rakastava isä, jolle oli tärkeämpää oman pojan katumus ja paluu, kuin maallisen omaisuuden hävittäminen. Jotakin tällaista meiltä tämän ajan isiltä ja äideiltä odotetaan. Armahtavaisuutta ja rakkautta lapsiamme ja lasten lapsiamme kohtaan, vaikka heidän elämänsä ei ole mennyt ns. ihan putkeen.

Joosef on myös tärkeä esimerkki isästä. Joosef oli päättänyt salassa jättää kihlattunsa Marian, kun kuuli hänen olevan raskaana ja Joosef tiesi, että syntyvä lapsi ei ole hänen. Jumala kuitenkin tiesi Joosefin ajatukset ja puuttui asiaan. Herran enkeli ilmestyi unessa ja kertoi Joosefille mistä kaikessa on kyse. Unesta herättyään Joosef teki, niin kuin Herran enkeli oli käskennyt hänen tehdä. Joosef oli Jumalalle kuuliainen, eikä hylännyt Mariaa ja hän oli tärkeä kasvatti-isä Vapahtajallemme Jeesukselle Kristukselle.

Valitettavasti kaikilla lapsilla biologinen isä ei ole ollut heidän elämässään mukana syytä tai toisesta. Lohduttavaa on kuitenkin, että monella on voinut olla kasvatti-isä tai joku muu miehen malli. Kaikkein lohduttavin totuus on kuitenkin se, että Jumala ilmaisee itsensä Isänä. Meillä kaikilla on Taivaan Isä, joka pitää meistä huolta. Isä jolle saamme rukouksessa tuoda kaikki asiamme ja jättää elämämme Hänen hoitoonsa.

Marja Heikkinen

Muu toiminta kerhotilassa

Seurakunnan raamattupiiri on kokoontunut kerhotilassa vastaavasti joka toinen keskiviikko klo 13:00. Kerho ja raamattupiiri ovat kokoontuneet vuoroviikoin siten, että ne eivät ole kokoontuneet samalla viikolla.

Aamupuuroporinat on seurakunnan diakoniatyön järjestämä aamiainen Kesärannan kerhotilassa joka toinen tiistai, eli samalla viikolla, kuin meidän kerho, mutta se on ollut pari päivää aikaisemmin. Tämän tarjoaa seurakunta ilmaiseksi lähinnä talon asukkaille, mutta siihen on saanut osallistua myös muualla asuvat.

Tuolijumppakerho on kokoontunut kerhotilassamme tiistaisin aamupäivällä. Tämä on kansalaisopiston järjestämä ja sen ohjauksessa toimiva kerho. Tähän ovat osallistuneet etupäässä talossa asuvat asukkaat.

Kerhotilaa on vuokrattu ulkopuolisille yhdistyksille ja asunto-osakeyhtiöille, joilla ei ole omaa, vakituista toimitilaa. Kerhotilan vuokra on pidetty kohtuullisena, joten se on ollut melko haluttu tila. Tilavuokraan sisältyy keittiön ja sen astioiden käyttö, sekä videolaitteiden vapaa käyttö.

Merkipäiviä 2022

90 vuotta: Väinö Moilanen 24.4.2022, Esteri Oikarinen 16.5.2022, Enni Väisänen 12.6.2022
Pentti Kotila 21.6.2022, Rauha Anttonen 16.12.2022

80 vuotta: Anneli Väyrynen 9.11.2022, Tuulikki Moilanen 19.12.2022 ja
Tytti Mustonen 29.12.2022.

75 vuotta: Marja-Liisa Leinonen 25.4.2022, Ritva Moilanen 24.5.2022, Airi Torvinen 14.6.2022, Annikki Julkunen 20.7.2022, Maire Juntunen 31.8.2022,
70 vuotta: Martti Köngäs 27.1.2022, Toimi Hiltunen 8.6.2022, Armi Huusko 25.12.2022

Esteri Oikarine täytti 90 vuotta 16.5.2022

Kävin onnittelemassa Esteriä Mäntykodissa hänen syntymäpäivänään 16. toukokuuta yhdessä Sanni Moilasan kanssa. Paikalla oli samanaikaisesti Esterin tytär, Annu Väisänen, joka kirjoitti äidistään pienen tarinan. Se on seuraavana tässä toimintakertomuksessa:

Hekki Väyrynen, yhdistyksen puheenjohtaja

Esteri Oikarisen elämän tarina lyhyesti:

Äiti täytti 90 vuotta toukokuun 16. päivä 2022. Äiti odotti syntymäpäiväänsä useamman kuukauden. Joskus äidin huolena olivat tarjottavat, joskus mietitytti tuleeko vieraita, servettien väri sekä pöytäliinatkin äiti halusi valita itse. Tämä kaikki kertoo äidin suhtautumisesta työhönsä, jota hän ehti tehdä yli viisikymmentä vuotta. Äidin suhtautuminen työhön asiakaspalvelijana on aina ollut ainutkertaista ja suurisydämistä.

Esteri-äidin yrittäjäura alkoi kyläkauppiaana Puolangalla Aittokylässä v. 1955 ja sieltä hän siirtyi 1980-luvun alussa kirkonkylälle yrittäjäksi. Aluksi kirkonkylällä oli K-päivittäistavarakauppa ja lounasravintola. Myöhemmin mm Hautauspalvelu, kukkakauppa sekä Pito- ja lounaspalvelu. Yrittäjän työ sinänsä on monivivahteista ja haastavaa, ja on hankala saada tähän mahtumaan kaikkea sitä myllerrystä, jota yrittäjän pää ja sydän kokee.

Myös kohtalo puuttui äidin ja koko perheen elämään raskaalla kädellä. Vuonna 1971 Sulo-puoliso kuoli tapaturmaisesti. Tammikuuisena maanantaina isä kuoli ja seuraavana päivänä äiti sai kuulla olevansa raskaana. Perheessä oli kaksi murrosikää lähestyvää lasta, Rauno täytti 14 vuotta isän hautajaispäivänä ja minä olin silloin 12 vuotta vanha. Veli-Pekka syntyi odotettuna ja rakastettuna sitten syyskuussa. Koska isä oli yrittäjä, myös isän yrityksen asiat jäivät äidin hoidettavaksi. Tätä aikaa ei voi sanoittaa, eikä kuvata, suru oli raastava ja työtä ja huolta valtavasti. Ihmeellistä kyllä,

äiti selvisi kaikesta. Äiti aina sanoi, ja hänen hiljainen rukouksensa oli, ettei Taivaan Isä häntä jätä ja niin äiti sai voimia rakastaa ja huolehtia perheestään ja kaikista tehtävistään.

Yhteiskunnallisista asioista äiti on aina ollut kiinnostunut. Poliitiikka ei koskaan ole ollut näkyvää, lähinnä teot ovat puhuneet puolestaan. Äiti on aina arvostanut yhteistyötä sekä auttanut ja huolehtinut vähäosaisista. Äidin ajatukset ja mielipiteet pohjautuvat aina oikeudenmukaisuuteen ja toisista ihmisistä välittämiseen. Lähetystyö on äidille hyvin läheinen, eritoten kaivojen saaminen kehitysmaihin on ollut äidille jo vuosikymmeniä tärkeää. Ulkomaanmatkalla äiti oli nähnyt, kun naiset ja lapset olivat kantaneet vettä matkojen päästä ja se oli tehnyt äitiin syvän vaikutuksen.

Äiti voi ikäisekseen ihan hyvin, äidin sanoja lainaten ”näkö ja kuulo ovat vielä tallella”.

Kuvassa Esteri merkkipäivänään Mäntykodissa. Tytär Annu Väisänen oli hänen vieraanaan. Molemmat ovat tehneet pitkän päivätyön yrittäjinä.

Äidin kanssa keskustelemme usein päivän tapahtumista, muistelemme menneitä ja joskus äiti ottaa pienet tirsat kesken vierailun, mutta kaikki on sallittua ja ymmärrettävää jo elämän tässä vaiheessa. Vierailun lopuksi äiti aina sanoo, että kiitos kun kävitte ja tulkaa sitten kun teille sopii.

Annu Väisänen, Esterin tytär

In memorial

Helvi Moilanen on yksi vuoden aikana iäisyyskutsun saaneista yhdistyksemme jäsenistämme. Hän oli kuntamme vanhin asukas kuollessaan 27.12.2022. Hän ehti täyttää 102 vuotta 12.11.1922. Kuvassa Helvi viettää 100-vuotispäiväänsä Metsätyömieskodissa, jossa hän asui yksin lähes elämänsä loppuun asti.

Sulo Moilanen s. 17.2.1933 kuoli 14.9.2022 89-vuotiaana Puolangan trveyskeskuksessa.

Esteri Oikarinen s. 16.5.2022, kuoli 18.10.2022 täytettyään keväällä 90 vuotta.

Toivotamme kaikille yhdistyksemme jäsenille, jotka ovat saaneet iäisyyskutsun kuluneen vuoden aikana, hyvää ja onnellista taivasmatkaa!

Perinteinen toukosiunaus pidettiin Männikön tilalla

Laura Tolonen, Puolanka-lehden toimittaja

Keskiviikkona, 31.5.2022, Eläkeliiton Puolangan yhdistyksen ja Puolangan seurakunnan yhteisesti järjestämä toukosiunaus pidettiin Maitopisara Oy:n, eli Männikön tilalla. Kylvötöiden siunaaminen on vanha kirkollinen perinne, joka sai jatkoa taas tänä vuonna. Kahteen viimeiseen vuoteen siunausta ei ole voitu tehdä koronan vuoksi.

Toukosiunaus siis päästiin järjestämään ja matkaan oltiinkin lähdetty isolla porukalla. Tilan työntekijä Henri Heikkinen poikansa Jaakon kanssa kylvi kirkkoherra Hannes Seppäsen siunaamat ohransiemenet peltoon.

Tilaisuus alkoi virrellä 59. Tämän jälkeen Seppänen piti alkupuheen, jossa hän luki raamatun kohtia ja korosti maanviljelyn tärkeyttä. Hän luki otteen ensimmäisestä Mooseksen kirjasta.

- Niin kauan kuin maa pysyy, ei lakkaa kylvä eikä korjuu, ei vilu eikä helle, ei kesä eikä talvi, ei päivä eikä yö. Tätä lupausta muistaen olemme koolla luottavaisin mielin siunaamassa tämän kylvötyön, Seppänen kertoi.

Seppäsen mukaan Ukrainan sodan aikana kotimaisen viljelyn ja ruoan tuotannon tärkeyttä ei voi korostaa tarpeeksi, kuten myöskään ihmisten omaa puutarhaviljelyä. Monille viljeleminen puutarhassa on varmaankin tuttua ja se, ettei se aina mene ihan mutkattomasti. Milloin eläimet syövät sadon ja milloin tulee kuivuus. Kuitenkin kaupasta on saanut tuottajien ruokaa.

Sodan takia on puhuttu ja varoiteltu, että maailmalla tulee kriisi ruuan puutteesta ja hinnat tulevat nousemaan. Seppänen kuitenkin uskoo, että jos tilanne jatkuu pitkään, niin Suomessa ruoan tuotantoa voidaan lisätä.

Suomessa on mahdollisuudet hyvään ja monipuoliseen maanviljelykseen ja näin ruokatalous on kunnossa.

- Tänään haluamme tuoda tilalle tervehdyksemme ja kiittää teitä, että viljelette ja hoidatte lehmiä ja tuotate hyvää suomalaista ruokaa. Haluamme näin osoittaa arvostusta työlle ja kiittää siitä. Paljon enemmänkin haluamme rukoilla ja toivottaa Jumalan siunauksen tähän työhön, Seppänen kertoi.

Tilalla työskennellään koko perheen voimin

Tilan isäntä Ville Tolonen omistaa tilan suurimmilta osin ja loput hänen äitinsä Kaija Tolonen. Tällä hetkellä tilalla työskentelevät myös sisarukset Katri ja Kyösti. Kaija kertoo olevansa todella kiitollinen, että lapset ovat mukana. Tilannehan voisi olla ihan toinen.

- Minä olen onnekas, että lapset ovat halunneet tulla tähän mukaan. Ihana asia, että nuorisot on kiinnostunut, Kaija Tolonen kertoi.

Tilalla on tällä hetkellä 280 lypsylehmää. Tolonen kertoikin, että heillä on tulossa mittava remontti, kun kesällä he saavat automaattisen lypsrobotin. Nykyisin lypsy tapahtuu lypsasemalla, mikä vie aikaa aamulla neljä tuntia ja illalla toiset neljä. Peltoja heillä on viljelyksessä 430 hehtaaria.

Kaija Tolonen kertoi, että hänen vastuullaan ovat eläimet ja Ville hoitaa viljelyn, koneet ja talouspuolen. Kaija on tyytyväinen saadessaan tehdä töitä eläinten kanssa.

- Tykkään äärettömästi työstäni ja siitä, että tätä nuorisoa on mukana tekemässä. Enkä yhtään ujostele sanoa olevani maanviljelijä. Olen iloinen, että saan suomalaisille tuottaa suomalaista ruokaa, Kaija Tolonen totesi.

Kirkoherra Hannes Seppänen siunaa siemenet, jotka Henri Heikkinen ja hänen poikansa Jaakko heittävät peltoon. Valokuva Heikki Väyrynen

Touon siunauksen saatoimme pitää yhdessä seurakunan kanssa Puokiolla, Männikön tilalla. Kävimme tilalla Valpun linja-autolla. Meitä oli paikalla yli 30 henkilöä. Kerho tarjosi siellä kahvit, jonka veimme sinne mukanamme termoskannuissa. Nautimme kahvit keskellä Männikön tilan peltoaaukeata. Oli mieltä ylentävää nähdä ne korpeen raivatut pellot, jotka tuottavat oman osansa meidän ruuasta.

Kävimme Männikössä linja-autolla, jota ohjasti Kimmo Valppu. Ihmetystä tuotti mm. se, että saimme ajaa isolla bussilla keskelle viljapeltoja, missä nautimme mukanamme tuomat kahvit. Tunsimme tyytyväisyyttä siitä, että meillä on vielä uskoa maahan, ja sen takia me olemme omavaraisia puhtaan ruuan suhteen. Toivotamme onnea ja menestystä koko viljelijä-väestölle!

Heikki Väyrynen, yhdistyksen puheenjohtaja

Kesän ja syksyn retket

Kainuun piirin kesäpäivä Mieslahdessa to 21.7.2022

Perinteinen kesäpäivä-juhla oli tänä vuonna Paltamossa, Mieslahdessa, Kainuun Opistolla. Kävimme siellä Puolngalta Valpun tilausbussilla. Kuljettajan oli Asko Turpeinen.

Olimme Opiston parkkipaikalla kymmenen minuuttia vaille yksitoista. Kävin lunastamassa ruokaliput matkustajille ja kuljettajalle. Lippu oli ranneke, jonka jokainen kiinnitti ranteeseensa. Pääsimme sitä mukaa syömään. Ruokailun jälkeen siirryimme isoon saliin, missä alkoi ohjelmallinen osuus. Paltamon yhdistyksen puheenjohtaja Terttu Karjalainen toivotti meidät tervetulleiksi ja antoi juontotehtävät mieshenkilölle. Ohjelmassa oli runsaasti musiikkia, puheita ja runon lausuntaa sekä pari yhteislaulua. Ohjelmallisen osuuden jälkeen alkoi ulkona erilaiset kilpailut, kuten Tonkkum, Molkky, tikan heitto ja saappaan heitto. Näiden kilpailujen jälkeen oli palkintojen jako ja sen jälkeen lähtökahvit. Pääsimme lähtemään klo 16. Olimme kirkolla melko lailla klo 17.

Kekrijuhla Kyhmossa ma 8.11.2022

Kävimme Kuhmossa Matka-Moilasen tilausbussilla, jonka kuljettajana oli puolankalainen Hannu Moilanen. Otimme samaan kyytiin myös paltamon yhdistyksen jäseniä, joten meillä oli lähes täysi linja-autollinen matkustajia.

Juhla oli järjestetty Kuhmo-talolle, jossa oli hyvät tilat tällaisen juhlan pitämiseen. Juhlavieraita oli kaiken kaikkiaan n. 320 henkeä. Ensimmäiseksi meille oli ruokailu, jonka jälkeen pääjuhla pidettiin Lentua-salissa. Juhlan avasi Kuhmon yhdistyksen puheenjohtaja Eila Kyllönen. Kaupugin tervehdyksen toi hallintojohtaja Juhana Juntunen. Tämän jälkeen ketteräkuoro esitti laulua, jota säesti Dmitri Gogolev. Eero Schroderus kertoi tarinoita Heikki Vaahtoniemen kirjasta *Rajatapauksia*. Yhteislauluna lauloimme laulun *Kotimaani ompe Suomi*.

Juhlapuheen piti kansanedustaja Tuomas Kettunen. Juhlapuheen jälkeen pari miestä, Seppo Kyllönen ja Pentti Pääkkönen lauloivat pari laulua, heitä säesti kanttori Dmitri Gogolev, joka sen jälkeen soitti harminikalla pari sooloesitystä. Kainuun piirin tervehdyksen juhlaväelle toi piirin puheenjohtaja Eira Seppänen. Juhlan päätteeksi lauloimme yhteisesti Kainuun marssin.

Juhlan jälkeen saimme kahvit lämpiössä, missä myös ruokailimme ennen pääjuhlaa. Kahvien jälkeen alkoi karaoketanssit samassa lämpiössä, missä ruokailimme ja kahvittelimme. Niille, jotka eivät halunneet tanssia, oli tarjolla lähteä käymään Talvisotamuseossa, Kalevalakylässä. Meidänkin autokunnasta aika moni lähti sinne. Menimme sinne omilla busseillamme.

Talvisotamuseossa katsoimme videoesityksenä *Arktiset vaietut sodat*. Järkyttävää oli nähdä sodan ankarat kasvot: ankara talvisää, kovat pakkaset, sotivat suomalaisten hyväksi. Suurin osa neuvostosotilaista oli ukrainalaisia, jotka oli lähetetty Suomea valloittamaan liian kevein varustein, kesäkamppeissa, joten heistä monet paleltuivat kuoliaaksi, joita ei tavoittanut suomalaisten luoti.

Museokäynnin jälkeen palasimme Kuhmotalolle. Siellä oli menossa paraillaan arpajaiset. Minäkin ostin neljä arpaa, joilla voitin kahvipaketin. Yllättävän paljon sinne oli saatu arpajaisvoittoja. Arpajaisten jälkeen karaoketanssit jatkuivat vielä neljään asti. Emme päässeet lähtemään aikaisemmin pois, sillä osa meidänkin auton matkustajista halusivat tanssia loppuun asti.